

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Година XXXVII

1979

ОКТОМВРИ

27

Събота

Вестникът е основан през 1943 година

Брой 128 (4271)

Цена 2 стотинки

Икономията на горива и енергия — първостепенна задача

Непрекъснатото нарастване на потребностите от горива и енергия налага все по-пестеливо и икономично да се използват тези основни ресурси на народното стопанство. Във връзка с това в излизаха редица постановления на Министерския съвет, разгърна се широко движение за най-рационално и ефективно оползотворяване на енергийните източници, за икономия на електроенергия, бензин, нафта, въглища.

В резултат на това само през деветмесечното на тази година в окръга бяха икономисани 119 531 хил. квтч електроенергия, 3846 т въглища, 11 326 т тъмни горива, 2504 т дизелово гориво, 1089 т автотомилбен бензин и други на обща стойност 1061 хил. лева.

Тревожи обаче фактът, че разходът на електроенергия и горива в промишлеността на окръга нараства със значително по-високи темпове от ръста на производството. Такова несъответствие се забелязва в МЗ „Заря“, месоканбинат „Родопи“, дозаровинарски комбинат „Винпром“ — Лясковец, Комбинат за амбалаж, завод „23 септември“, Завода за електродвигатели и други. Бавно се изменя подходът към осъществяването на посрвената задача и от някои ръководства на общински народни съвети, АПК, строителни и транспортни организации. На много места все още не са разработени актуализирани разходи норми и не се контролира достатъчно разходът на енергия и горива. В предприятия като МЗ „Първи май“, ПЗ „Балкан“, КИМ „Червено звъзда“, Фабриката за пластмасови изделия и други често се превръщат в минителна мощност през върховите часове. Обединеното предприятие за строителни материали, Комбинатът за радиотехническа апаратура, Автокомбинатът, Фабрика „Деню Георгиев“, аерогара Горна Оряховица и други са заплатили хиляди левове неустойка за превеждане на договорените количества електроенергия през режима на преговареност на енергосистемата. В търговските обекти и администрациите на предприятията не се мисли за преминаване на твърдо гориво. Съществен недостатък е необвързването на енергийните разходи с вътрешностопанската сметка в бривадите, които консумират енергия.

Продължават да се държат в експлоатация стари и негодни транспортни средства и строителни механизми, които дават големи преразходи на горивно-смазочни материали. В местната катерия Павел Драганов и други има по вече товарни коли от негодни ходимите им. Маршрутите на превозите не се оптимизират и за малки товари се разкарват тежки автомобили. Не се ползува в достатъчна степен железопътният транспорт, който сега е най-ефективен. В много общини се допускаха сериозни слабости при определянето на лимитите за разход на електроенергия и нафта. Все още се използва в снабдяването на населението с отоплителни материали и горива в общините Пелски Тръмбеш, Свищов, Павликени, Сухиндол.

На съществуващото самоуспокоение трябва да се сложи край. За общо добрите резултати не бива да остават слабостите. Икономията на енергия и горива трябва да се превърне в най-първостепенна задача за всеки колектив, за всеки ръководител.

В десетдневката на съветската книга голям е интересът към разнообразната литература, която предлага великотърновската книжарница „А. С. Пушкин“.

Снимка Веселин ДОЛЧИНКОВ

ВЕСТИТЕЛ НА ПРАВДАТА

Снощи във Велико Търново бе открита Десетдневката на съветската книга

Едно от най-значителните културни събития в навечерието на годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция е Десетдневката на съветската книга. Тя се провежда в цялата страна, като всяка година за нейна столица се определят различни окръжни градове. Тази година тържественото откриване на Десетдневката на съветската книга стана в Благоевград.

Празниците на съветската книга във Велико Търново

СВЕДЕНИЕ

за хода на някои селскостопански работи в окръга към 25 октомври 1979 г. (в проценти)

ПАК и АПК	Прибиране на реколтата	Окътане на селскостопанските работи	Засаждане на посевите
Г. Оряховица	76	87	57
Павликени	78	91	69
Свищов	69	97	79
П. Тръмбеш	70	100	76
Стражица	83	91	80
В. Търново	70	100	65
Златарица	85	—	73
Елена	80	—	—
Лясковец	87	100	61
Сухиндол	74	94	65
Килифарево	79	—	100

ОБЩО ЗА ОКРЪГА

75 94 72

Запознаване с България

Тези дни в окръга гостува група чуждестранни студенти от Софийския университет и Академията за обществени науки и социално управление, членове на клуб „Дружба“, водени от дека на на факултета за чужде странни студенти доц. Георги Мандов и проф. Георги Георгиев.

В четвъртък гостите имаха среща с първия секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев. За срещата бяха дошли и комсомолски ръководители от Великотърновския универ-

ситет. В изложението си за обществено-икономическото развитие на окръга другарят Василев изтъкна, че сега усилено на комунисти и зе меделици, на всички трудещи са насочени към изпълнение на основния левиз на Партията за седмата петилетка, зовящ към висока ефективност на производството и високо качество на продукцията. Другарят Василев изтъкна, че благодарност към младото поколение на окръга, към студентската младеж, активно участвували в прибира-

бяха открити снощи в сали на на Профсъюзния дом на културата.

На тържеството присъстваха секретарят на Окръжния комитет на БКП и председател на Окръжния комитет за българо-съветска дружба Христо Станев, граждани, учащи се.

Слово за значението на съветската книга прочете председателката на Дружеството на русистите във Велико Търново к. н. ф. Росника Събева, преподавател във Великотърновския университет. Актьори от Драматично-музикалния театър „К. Кисимов“ изпълниха рецитал по литературни произведения на съветски автори. Тържеството завърши с проекция на съветския филм „Извисяване“.

По време на Десетдневката на съветската книга в окръжния град ще бъдат организирани срещи-разговори „Съветската книга и двете поколения“, на 1, 2 и 3 ноември в малката зала на кино „Полтава“ ще се проектира филм, посветени на 50-

В редовете на класата

Своего място сред работническия колектив на масленостроителния завод „Мишия“ в Полски Тръмбеш, ехя 18 младежи и девойки, завършили Техникума по хранително-вкусова промишленост в Плевен.

Този ден младежите ще запомнят за цял живот. Ще остане той с външното при-

годишнината на съветския писател, режисьор и актьор Василий Шукшин, в Клуба на съветския турист ще се организира среща със съветски възпитаници, работещи в старата столица.

През тези десет дни, посветени на съветската книга, в много селища на окръга ще се проведат вечери на руски и съветски писатели, библиотеки и книжарници те за съветска литература ще организират изложби и витрини, в училищата ще бъдат обсъдени книги на изтъкнати съветски автори, ще се проектират филми с научно-техническо съдържание.

Във връзка с Дните на съветската художествена самодейност утре във Велико Търново ще бъде посрещната група съветски самодейци. Вечерта от 19 часа в сали на на Драматично-музикалния театър „К. Кисимов“ представителите на съветското самодейно изкуство ще изнесат голям концерт.

внесането на знамето, с топли думи и напътствия на техния наставник Христо Върбанов.

Директорът на завода Иван Камбуров им връчи трудовите паспорти с пожелание в тях да бъдат вписани само хубави дела и отличия.

Пенка ГЪРБУЗАНОВА

нето на селскостопанската продукция.

Секретарят на Вузовския комитет на ДКМС при Великотърновския университет Пламен Цанков разказа за идейно-възпитателната работа на комсомолските дружества в университетта, за начинанията, насочени към подобряване на учебната и научната дейност.

Проф. Георги Георгиев, благодарни за сърдечния прием и посочи, че посещение то във Велико Търново е на начало на инициативата на клуба за опознаване на социалистическа България.

След обяд гостите разгледаха забележителностите на старата българска столица.

Илия МАНЕВ

ГЕРОИЧЕН ПЪТ

60 години партийна организация в Долна Оряховица

Снощи борческа Долна Оряховица тържествено отбеляза славен юбилей — 60 години от създаването на градската партийна организация.

Тържеството, посветено на юбилейната годишнина, започна с поднасяне на венци пред бюст-паметниците на загиналите в антифашистката борба достойни синове на Долна Оряховица Иван Чушков, Христо Козлев, Тодор Моллов, Иван Паунов, Асен Агов, Петър Кърчев.

В сали на образователно-народно читалище „Христо Козлев“ се състоя тържествено събрание. Съкми гости на долнооряховчаните бяха другарите Никола Василев, първи секретар на Окръжния комитет на БКП, героите на социалистическия труд Борис Богданов, член на Бюрото на Централната контролно-ревизионна комисия на БКП, Петър Панайотов, член на Централната контролно-ревизионна комисия на БКП, Стоян Кочев, първи секретар на Общинския партийен комитет в Горна Оряховица.

Събрането бе открито от секретаря на градския комитет на Партията Петра Расланова. Доклад за създаването и дългогодишните борби на Долнооряховската партийна организация за социална справедливост и против монархизма, за участие то на долнооряховските комунисти в антифашистката борба изнесе ген.-майор Константин Станев, Христо, бивш зам.-командир на Горнооряховския партизански отряд.

Поднесени бяха поздравителни адреси.

Иван ХАДЖИВАНОВ

Нова придобивка за великотърновските зрители

Тази вечер се открива залата за камерни представления в Драматично-музикалния театър „К. Кисимов“

От много години Великотърновският театър мечтае за собствена зала за камерни представления, но мечтата му не можеше да се реализира. За сцената се използваха зали в читалище „Искра“, в Окръжния младежки дом, но те не удовлетворяваха ръководството на театъра, защото бяха неудобни.

Едва този сезон, благодарение на помощта и разбиране то на партийното ръководство на окръга и града, Великотърновският театър има собствена зала за камерни представления в сградата на салия театър със самостоятелен вход откъм паметника на Константин Кисимов с около 140—150 места.

Във връзка с откриването на залата наш представител се срещна с директора на Драматично-музикалния театър „К. Кисимов“ Стефан САМСИЕВ, който бе любезен да отговори на зададените му въпроси:

— Другарю Самсиев, бихте ли споделили с нашите читатели какви са основните задачи, които ще решава камерният театър?

— Преди всичко подбудите за създаването на този театър са художествено-творчески. Една от неговите задачи ще бъде да обогати репертоара на театъра. Нашата великотърновска публика е много разнородна — тук имаме значителна художествено-творческа интелигенция, студентска и ученическа младеж, военнослужещи, работници, чито вкусове са различни и ние имаме задължението да ги задоволим, до колкото това е по силите ни. Смятам, че пиесите, които сме включили в репертоара, ще представляват интерес за тази възискателна публика.

Втората задача, която преследваме с камерния театър, е да се включат на неговата сцена всички незаети с роли актьори.

Третата задача, която е в съзвучие с изискванията сега, е осигуряване ефектив-

Развитието на образованието — всеобщо дело

Окръжна конференция на народната просвета

Вчера в големата зала на кино „Полтава“ във Велико Търново бе открита Окръжната конференция на народната просвета. В нейната работа взеха участие делегатите, избрани на общинските конференции, ръководители партийни и държавни ръководители, просветни, културни и стопански дейци, общественици. Тук бяха членове на Бюрото на Окръжния комитет на БКП, както и другарите доц. д-р Александър Асенов от отдел „Наука и образование“ на ЦК на БКП, Рашко Грозков, зам.-председател на Съвета за висше образование при Министерството на народната просвета.

Конференцията откри и ръководи Маргарита Кемалова, секретар на Окръжния комитет на БКП. Доклад за развитието на образователното дело в окръга прочете Никола Василев, първи секретар на Окръжния комитет на БКП. Той направи задълбочена оценка на състоянието на образователното дело в настоящия момент и очерта задачите за неговото преустройство.

Ключовият прелом заяви в своя доклад другарят Василев, е усъвършенстване организацията и съдържанието на учебно-възпитателния процес. Той изтъкна безспорните и трайни успехи на окръга в тази насока и насочи вниманието към нерешените проблеми. С особена острота бе поставен въпросът за изграждането на материално-техническата база на образователното дело, в което основа на роля ще имат ръководствата на селищните системи.

В доклада бе отделено място и за един друг основен проблем, предизвикан от преустройството на образователната система — управлението на образованието. В учебните заведения и в общинните вече са избрани учи-

лищните настоятелства и общинските съвети за народна просвета. Тези обществено-държавни органи се създават не само, за да се възстанови една възрожденска традиция. Това са действителни и компетентни органи, които трябва да изнесат на плещите си работата по преустройството и развитието на образователното дело.

Нужна е пълна мобилизация на силите, каза в заключение Никола Василев, правилно разпределение на задачите, ангажиране на широк актив.

Мнения по доклада и по основните проблеми изразиха в своите изказвания много от присъстващите. За изискованията във връзка с координираното преустройство на образователната система у нас говориха Рашко Грозков. Той обяви и наградите на Министерството на народната просвета и Централния комитет на Съюза на българските учители, с които се отличават индивидуални и колективни първенци от окръга в VIII републикански преглед „Седма петилетка“.

Бяха приети мероприятията за изпълнение на задачите, произтичащи от Тезисите на ЦК на БКП.

Димитър Цуров, председател на Окръжния народен съвет, предложи състав на Окръжния съвет за народна просвета и делегатите за Първия конгрес на народната просвета. Конференцията избра делегати и Окръжен съвет за народната просвета, в състава на който влизат 75 души — просветни, стопански и обществени дейци. На своето първо заседание Окръжният съвет за народна просвета избра бюро с председател Маргарита Кемалова, кандидат-член на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на БКП.

Донка ХРИСТОВА

Пред тържествата за Петко Ю. Тодоров

Град Елена се готви за тържествено честване на 100-годишнината от рождението на писателя Петко Ю. Тодоров. В навечерието на голямото културно събитие тук се осъществяват различни инициативи, с които еленчани изразяват почитта си към литературното творчество на своя съгражданин. Вече се довършва реставрирането на родната къща на П. Ю. Тодоров, в двора е поставен паметник на писателя. Подготви се и специален юбилеен лист. В тържествата, които ще започнат на 29 октомври и ще завършат на 1 ноември, ще участвуват литературни творци и литературоведи от окръга и

страната, професионални и самодейни художествени състави, между които и ДМТ „Кисимов“ — Велико Търново. През четирите дни на юбилейните празници в родния град на П. Ю. Тодоров ще се състоят на учна сесия и литературни четения, трудещите се от Елена ще имат възможност да видят няколко художествени произведения. Научната сесия ще започне в четвъртък от 9 часа. Паметникът на П. Ю. Тодоров ще бъде открит в 17 часа, а вечерта в салина на читалището ще се състои тържествено юбилейно събрание за писателя.

Нелия ПЕТРОВ

от драматичния, и от музикалния състав на театъра.

Много бихме искали да драматизираме повестта на Емилян Станев „Търновската църква“ и да я поставим. В нея има едно остро конфликтно начало, много поетичност и би се получил интересен драматичен спектакъл.

В репертоара на камерния театър влизат и пиесата на Дарио Фо „Архангелите не играят филпер“.

Наше мнение, е че репертоарът на театъра трябва да бъде разнообразен по съдържание и форма и всеки зритель да намери в него то ва, което го интересува и възбужда.

— За какви други цели би могла да бъде използвана залата за камерни представления?

— Тъй като това е една много модерна зала с добра акустика и атмосфера в нея биха могли да се осъществяват интересни поетични рецитали на великотърновски творци. Зелено е Кауба на дейците на културата, с художници, поети и музиканти тук биха могли да се организират интересни и оригинални вечери, по подобие на ония, които видяхме по време на Дните на Велико Търново в Краков.

Мисля, че тази културна придобивка трябва да бъде използвана пълноценно и да се превърне в център на интересни инициативи.

Христо МЕДИКАРОВ

Поглед към неспокойния свят на писателя Димитър Кантакузин

Научният труд на доц. д-р Георги Данчев за Димитър Кантакузин иде да изпълни признателния дълг на българската литературна история към един от видни творчески наследственици на средновековния български трайна следа не само в българската и сръбската литература, но и във византийската, руската и румънската културна история.

В увода на монографията се извършва преглед на по-близките за Димитър Кантакузин. Съчиненията изследователски интерес към не го започва от началото на XX век. Засягайки въпроса за принадлежността на Кантакузиното творчество, Г. Данчев заема обективна позиция спрямо съществуващата тенденция сред някои югославски учени писатели да бъде разглеждан изцяло като сръбски деец: „Необходимо е да изтъкнем обаче истината, че Д. Кантакузин не е написал нито една творба със сръбска тематика или посветена на сръбски светец. Но едва ли това трябва да бъде причина ние да го считаме само за български писател. Повечето от произведенията му са посветени на общохристиянски герои, едновременно близки на всички християни на Балканския полуостров. Създадено на български език, литературното му наследство принадлежи главно на поробеното българско население. Като се има предвид къде пребивава Димитър Кантакузин, местата, с които е свързано името му — Ново Брдо, Рилския манастир, Северна Македония, а също така и езика, на който са написани неговите произведения, както и идейното звучене, трябва да кажем съвсем категорично, че те принадлежат на българската и сръбската литература“ (с. 9).

За строителите на културата от Средновековието

Г. Данчев, Димитър Кантакузин, Сб. ИИ, 1979 г.

Обикновено не са запазени обилни сведения за техния житейски път. В това отношение изключение не прави и Димитър Кантакузин. Към неговия живот е насочен проблемният план на първата глава: „Д. Кантакузин и неговото време“. Като въвежда малко известни или нови факти, Г. Данчев съставлява да разшири биографичните познания за бележития представител на древната ни книжнина.

Във втора глава се анализират поетичните творби. Най-разпространено пронасяне от Д. Кантакузин е „Молитва към Богородица“. Обозначавайки особеностите на литературната форма, Г. Данчев признава характерните черти на средновековната „молитва“, но обмисля на произведението (308 стиха), композиционният и строен, яркият емоционален тон подказват „за една ранна проява на някои от жанровите белези на личната поезия“ (с. 46). Въпреки наличното на нормативни изказни елементи, присъствието на личното страдание и поетичният талант са по-малко да се съзидат в някои отнестия неопознани по своите идейно-художествени особености стихотворна творба“ (с. 52).

През 1469 г. от Търново в Рилския манастир се пресята мощите на Иван Рилски.

За тържественото посрещане на процесията в Рила Димитър Кантакузин съставя „Служба на Иван Рилски“. В текста с преки обръщения се ангажира български родолюбиви чувства.

В следващата глава — „Агиографско-реторически произведения на Д. Кантакузин“ — са разглеждани три съчинения — „Житие с малка похвала на Иван Рилски“, похвалите слова за Димитър Солунски и Николай Мирликийски. Първото художествено творение споделя художествения стил на Търновската книжовна школа, където житийният и пастирски жанр функционално се доближават. Г. Данчев издирва творческите прилики и отлици с литературното наследство на Евтимий Търновски. Д. Кантакузин отразява обективно предходните извори за Иван Рилски. Когато се връща към времето на Асен I и държавното възмъгване на България, писателят недвусмислено заема българска народностна позиция.

На незапазеното писмо до Владислав Граматик във връзка със сборника от 1469 г. и на посланието до дома стик Исая е посветен раздел от научния труд.

В последната глава — „Преписи и редакции на Кантакузини съчинения“ — се постигат широки познания за вътрешния живот на отделилите писателски творения.

Разнообразните текстологични наблюдения увенчават успешния труд на Георги Данчев. Неговото монографично изследване е ценен влог за изясняването и оценяването на творческото дело на Димитър Кантакузин. Издирени са важни факти, които позволяват да се направят сериозни заключения за картината на литературния процес през втората половина на XV век. За бъдещите изследвания книгата ще дава ключ за решаване на нови научни задачи.

Димитър КЕНАНОВ

Възраждаща се красота

Във Велико Търново се реставрира известната Сарафкина къща

Старите български къщи. Постепенно и естествено те си отиват от нашия бит, за местни от практичната съвременна архитектура. Заедно с тях изчезва от живота ни една типично българска хубост, едно свидетелство за атмосферата на минали времена, едно национално богатство. Нашият дълг на съвременници ни кара да ги запазим от улитите на времето и да ги съхраним за поколенията.

Благодарение на намерения институт за паметници на културата и общински народен съвет — Велико Търново една стара градска къща се връща на хората. Реставрира се Сарафкина къща в старопрестолния град.

Разположена живописно на ул. „Гурко“ 88, тя е една от най-интересните сгради в старата част на града. Поради стръмния терен към улицата Сарафкина къща е на два етажа, а към Янтра — на пет. Тя е архитектурен ансамбъл с чърквата „Св. Константин и Елена“ и Дома на архиепископа. Погледната от пътя под тунелите, заедно с чърковната камбанария тя е едно увенчание на скалите над Янтра.

Като всяка стара сграда и Сарафкина къща има свой живот, своя биография. Строена е през 1862 г. за Димо Сарафина — богат търновски търговец и сарафин. Със своята рядка красота и представителност тя безспорно показвала нарастналото самочувствие на зарждащата се буржоазна класа, чийто представител бил нейният собственик. След неговата смърт я наследила жена му — Анастасия Сарафкина, която за своите съграждани била явна по-забележителна личност от двамата, тъй като къщата получила нейното име.

При следващите собственици, които си позволили различни груби преустройства, Сарафкина къща постепенно губи своя блясък и красота. Последователно тя става за собственост на един митрополит, на християнското братство „Света Петка“, което я превръща в странноприемница, на Търновската митрополия на ДСН „Балкански турист“ и накрая на общинския народен съвет. През 1965 г. поради своята уникалност тя е обявена за паметник на културата с национално значение. В момента нейният вид на запустяла сграда и строителна площадка едновременно буди противоречивите чувства на съжаление, и прелест, но и на оптимизъм. Следите от миналото и величанието ни карат да очакваме радостно нейното възрождение.

Главният вход на къщата е откъм улица „Гурко“. Там жва двукрилна врата въвежда в голямо входно антре, което се явява разделително. От една страна от него е подходът към представителните последни два етажа, а от друга — към долните

три етажа, където били обслужващите и зимнични помещения.

Четвъртият етаж бил жилищен — със салон в центъра, около който били групирани стаите за живеене. Прозорите на този етаж с кобиличия мотив над тях придавали своеобразна на интериора.

Петият етаж, изграден във вид на галерия, имал предимно репрезентативен характер. Тук са ставали приемите и деловите срещи на Димо Сарафина.

От четвъртия към петия етаж води вита стълба с ажурен парапет от обло желязо. Също такъв парапет минава между кръглите дървени колони на галерията. Той се откроява и привлича погледа веднага, тъй като през него струи светлината

към долния етаж, чията друго пряко осветление.

Постигнатото голямо представително пространство, а именно стълба, нежният железен парапет, галерията с кобиличия мотив над таван с богата розета несъмнено са очаровали обитателите и гости и са създавали особена атмосфера на спокойствие и уют.

Външната архитектура на Сарафкина къща е не само малко интересна и оригинална. Седерната фасада към ул. „Гурко“ е асиметрична, с изключително красив архитектурен образ. Горният етаж излиза силно екерно, подпират с триъгълни колони. Южната фасада има тенденция за симетричност. Отворените никога чардаци над двата долни етажа и придавали пластичен вид.

Реставрацията се извършва по проект на арх. Цветана Полихронова от Националния институт за паметниците на културата. За архитектурните достойнства на къщата и принципите на реставрация тя сподели:

— Плановата концепция на Сарафкина къща почита на един античен принцип — централно пространство, минаващо през двата етажа, около което са наредени помещения. Независимият майстор-строител е съчетал по великолепен начин особеностите на терена и местната архитектурна традиция с това източно влияние. Затова Сарафкина къща е уникално явление в националното ни архитектурно наследство.

Принадлежността на къщата към националните паметници на културата ни задължава да търсим онези методи на реставрация, които в най-голяма степен ще спомогнат за връщането на оригиналния външен образ. Конструктивното укрепване на къщата се извършва чрез максимално запазване на съществуващата конструкция и подсилване на места със стоманени профили. Архитектурната идея за реставрация, без да се събаря обектът, сполучливо се реализира от инж. Гено Тотев. Декоративните елементи ще бъдат консервирани и укрепени. Подмяна на материал ще има много малко.

Проектът определя и бъдещата съдба на сградата. Арх. Полихронова, която е голяма любов и чувство за отговорност се отнася към своя обект, предвижда от една страна да се даде възможност за масов достъп до него и от друга — минимални изменения на съществуващо разпределение.

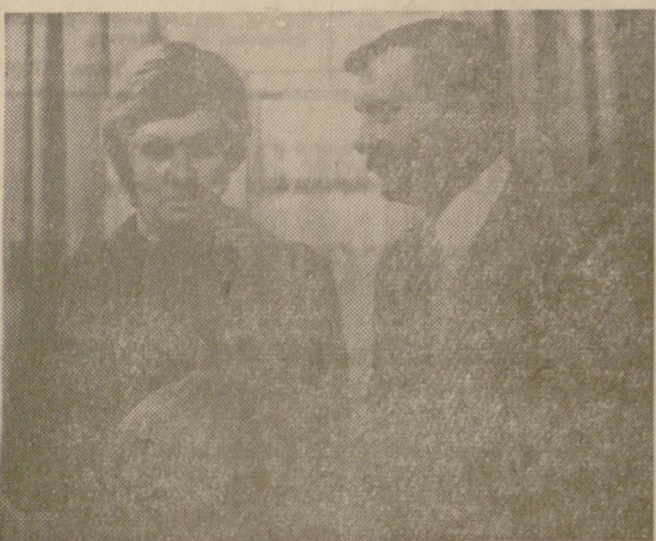
Изхождайки от тези принципи, е решено интериорът да представлява градска къща от втората половина на XIX в. За тази цел четвъртият и петият етаж са особено подходящи. В долните етажи се допускат адаптация — санитарен възел, фондохранилища, зали за експониране. Третият етаж дава възможност да се показват творби на млади художници, скулптори, резбари, керамисти. Същевременно тук ще бъдат канини за разговор гости на Велико Търново в една приятна, характерна за града атмосфера.

В момента възстановителните работи са в разгара си. Строителите от бригадата на Игнат Добрев от НИПК — Велико Търново много често и точно изпълняват изискванията по проекта. Техническият ръководител на обекта Анатоли Ленкоступ оперативно и енергично ръководи реставрацията.

Възражда се красотата на още една търновска къща, за да могат гражданите и гостите на старопрестолния град да я видят в наистина риста на 1300-годишната на българската държава тикава, каквато биха желали.

Петя СТОЙНОВА

Новите филми на екрана

Кадр от филма „Среща в края на зимата“

Съветският игрален филм

„СРЕЩА В КРАЯ НА ЗИМАТА“

е филм за трудната съдба на една жена, изминала огнените пътища на войната, ранена, изгубила мъжа и дъщеря си...

Ана Губарева работи в редакцията на провинциален вестник като отговорен секретар. Всеки ден тя среща различни хора и всеки й разкрива своята мълка, своята радост... Един ден при нея идва фронтният и другар Пётр Василевич. Някога тя е спасила живота му, алагайки се на смъртна опасност. Пред него Ана изповядва цялата си мъка, събрана в сърцето й. И нейната изневредлива разкрива пред редакционния колектив, който досега е смятал Губарева за студен, суров човек, една нежна и изстрадала душа. Но раздялата на Ана с внука й се превръща в тежък удар за болното й сърце, което не издържа...

„ЗА ПЕНАТА НА СМЪРТТА ПОПНИТА МЪРТВИТЕ“ е политически филм, който

ни връща в столицата на Естония през 1925 година — в първите месеци след разгрома на Декемврийското въстание на трудещите се. Главни герои са група нелегални комунисти, които в условията на жесток терор и постоянно преследване се борят за запазване на оредели те редове на Партията, за нейното организационно укрепване и подготовка за новия класови битки. В схватките с врага загиват най-смелите, но техните другари продължават борбата...

„СМЕШНИ ХОРА“

е филм, създаден по някои ранни разкази на Чехов. Любова към музиката събира в един певчески хор хора с различно социално положение. Всички те искат да се издигнат над пошлото всекидневие. Отначало се готвят главно за тържествено по сретане на един граф, но дори когато той проявява пренебрежение към тяхното усърдие, те не се отказват от песните. В света, където човешкото достойнство постоянно е подложено на унижение, техните гласове звучат още по-силно.

Нови книги

П. К. Яворов, СЪБРАНИ СЪЧИНЕНИЯ т. 4, Бълг. писател

К. Вивие, РЕМИ И ПРИЗРА КЪТ (Четири за юноши), Отеч.

А. Арнос, АНА-НЕ, „Хр. Г. Данов“

Н. Йорданов, ЛЮБОВНА ЛИРИКА, „Г. Бакалов“

Л. Даскалова, ВРАБЧОВА ДРУЖИНА, Бълг. писател

Дж. Лондон, ПО МОРЕ СЪС СНАРК, „Г. Бакалов“

Ем. Манов, СТАРИТЕ МЛАДИ ГОДИНИ, Бълг. писател

Д. Мурашарска, РАЗКАЖИ НА ДЕТЕТО, Партиздат

К. Косев, С УСТРЕМА НА ВРЕМЕТО, В И

А. С. Пушкин, КАПИТАНСКАТА ДЪЩЕРЯ, ДУБРОВСКИ, В И

Умират брястовите

Умират брястовите в старата кория — селяни сякаш бягат в чернозема. Като съдбова, безпощадна сприя повала ги принждащото време.

Проклятие ли дните им отровни или изкупват чуждо престъпление? Във тахиото мъчително сурово звучи предупреждение!

Издигнали са клоните си голи, ръце за милост като че прострели с плода горчив на своята неволя — гнезда осиротели.

На корените възлестите пръсти земята родна още стискат в шепи, ала за ласка пролетна е късно, където тържествува смърт неслеп.

Във бронята зелена на земята тъмнее новата жестока рана и черни клоони черен вятър мятат като прокоби и закана.

Димитър ЗЛАТЕВ

Гробище

Там, сред покоя на мак и бръшлян пробия на гущерите сянката къса и сълзичето, хвърляло своя саван над клоии и люляк внезапно я скъса. Пристъпих на пръсти. Жужее пчела в камбанка на цвете. И тъжно стояха надгробните плочи с изтрити слова над тези които преди поживяха. Тревата бе пролетна — буйна и ала, обвила бе плочите с ласка нетрайна. Приличаше тя на разкошна коса — и нейде сред нея бе страшната тайна. А аз я разбирах. По дяволски млад, по дяволски търсен, неволно се питах: Какво ще остане след мене назад?... И виждах по плочата гущерите скрито.

Димитър ЦАНОВ

Справочник на читателя

КИНО

От понеделник до неделя включително кината в градовете на окръга ще прожектират:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — тел. 2-05-42, голяма зала — „Среща в края на зимата“ — 10, 14, 16, 18 и 20 часа; малка зала, студент филм — „Девет месеца“ — 15.30 часа; „Те двете“ — 19.30 часа; детски филми — 17.30 часа, а в събота и неделя и от 10 часа: научно-популярни филми — „Творци на бъдното“, „Недокоснати от забравата“, „Заворено поради болест“ — 18.30 часа; „Искра“ — тел. 2-00-43, „За целта на смъртта попитай мъртвите“ — 10, 13.30 часа; „Цигани“ — 15.30 часа, „Земля люба“ — 18 часа; „Съдба“ — 20 часа; „Девети септември“ — тел. 2-00-84, „Смешни хора“ — 13.30 часа; „Трансирбирският експрес“ — 10, 15.30, 18 и 20 часа.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Ленин“ — тел. 4-21-71, „Версията на полковник Зорин“, „Тактика за бягане на дълги разстояния“, „Афония“, кватриал „Калитници“ — „Огнена камбанария“, „Тазис опасна врата към балкана“, „Оселола“, професионално кино „Хараламби Стоянов“ — тел. 67-61, „Предателка“, „Съзвучие“.

СВИШЕВО: „Алеко“ — голяма зала, Свидетелство за бедност, „Пето годишно време“, малка зала, студент филм — „Престъпници и наказани“.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Завой“, „Полчиците с възвращане“, „Свидетелство за бедност“.

ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — тел. 20-44, „Убежище“, „По

хищенето на „Савоя“, „Къла чът не го боли глава“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — тел. 21-85, „Сянката на замъни“, „Подаръкът на черния магия“, „Ала, острата брада“.

ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: „Петко Петков“ — тел. 22-27, „Не се навеждай навън“, „Азбуката на страха“.

СТРАЖИЦА: „Развитие“ — тел. 23-42, „Момиченце, искаш ли да се снимаш във филм“, „Любов във въздуха“, „Звезда на надеждата“.

СУХИНОЛО: „Трезвеноост“ — тел. 29-04, „Аликоатката“, „Полчиците с възвращане“, „Севрино“.

КИЛИФАРЕВО: „Петко Ахчиев“ — „Оставте го, нека се страхува“, „Зоро“, „Вземте парите и бягайте“.

ДЕБЕЛЕЦ: „Георги Николов“ — „Машката на Саманлици“, „Джо“, „Тайфун с нежни имена“.

ДОЛНА ОРЯХОВИЦА: „Москва“ — „Градчето Анара“, „Камението цвете“, „Удар със стик“.

ЗЛАТАРИЦА: „Стефан Поп Стоянов“ — „Пожарица“, „Клео патра“, „Везмърният гарнизон“, „Драма по време на лав“.

БЯЛА ЧЕРКВА: „Труд“ — тел. 672, „Рио Негро“, „Сандака“, „Страна жена“.

ТЕАТЪР

Драматично-музикалният театър „Константин Кисимов“ ще представи:

КОНЦЕРТИ

В неделя и понеделник във Велико Търново и Свишове ще гостува вокалната певица Мария Ангелова

ФУТБОЛ

Черно море — Пирин; Берое — ЦСКА „Септ. знаме“, Ботев — Сливен; Етър — Миньор. Славия — Черноморец; Марек — Левски-Спартак; Локомотив (Пл) — Спартак; Локомотив (Сф) — Тракия.

Северна „Б“ РФ

Академик (Сф) — Светлавина, Дунав — Локомотив (ГО), Локомотив (Мз) — Септемврийска слава, П. Волон — ЖСК-Спартак, Академик (Сф) — Хр. Кърпачев, Блани — Янтра, „Лудогорие“ — Червено знаме; Бенковски — Велчов, Д. Батев — Доростол, Левия — Добруджа, Чавдар — Локомотив (Др).

Елитна окръжна група

Била черква — Лясковец, Кириларица — Ресен, Драганово — Полирица, Златарица — Българско Сливово, Овча могола — Кесарево, Сухиноло — Свинола (Сф), Джуджуня, Бутово, Михалци — Стражица, Долна Оряховица — Дебелец, Захарен комбинат — Полски Тръмбеш.

Читалище с традиции и проблеми

По различни поводи съм надживявал в дейността на читалищата. А тя е многообещаваща. Безспорно предимството принадлежи на самодейните художествени състави. Щеше ми се да видя същата картина и в читалище „Развитие“ на с. Церова кория. В него цялата културна дейност е паднала върху неколцина жени от певческата група с ръководител Илка Панчева и на рецитаторите, подготвящи от Димитрина Данаева.

Читалището, едно от най-старите в окръга, създадено през 1884 г., е имало богати традиции, като най-голям културен център на селото. В неговия салон са се събирали хора и от околните села.

Липсата на млади хора, както споделиха с мен, не е единственото условие, което определя художествената самодейна изјава. Не е причина и близостта на голямата град. Селото си има своите хора, с определени, типични само за тях дух и стремеж за задоволяване на естетическите си потребности. Много от народните обичаи и традиции са живи. Те хвалят корен е в селото, в самите хора. Те се нуждаят от съживяване, от присъствие на новите условия и начин на живот.

Гладът за културен живот в Церова кория най-добре проличава, когато изнеса концерт горнооряховският ансамбъл „Сидер войвода“, женският хор при вод „Винпром“ от Лясковец и др. Но тези културни прояви са недостатъчни. Навярно някой път касата на ДМТ „К. Кисимов“ не ще да е била напълнена и сега театърът отбягва гостуването си в Церова кория.

Библиотеката разполага с удобни и просторни помещения: читалище, заедно, хранилище. Христина Братоева е създавала ред и чистота, приветливост и домакински уют в библиотеката. 5600 тома книги са на разположение на читателите. Вярно е, че картотекираните не са много, но скоро техният брой ще нарасне, защото Братоева използва и нтересни и ефективни форми на библиотечна работа. Такъв е примерът с проведената среща с писателя Димитър Начев и обсъждането на книгите му „Колелото“ и „Селем дни и едно престъпление“. Дружбата с книгата е станала жизнена потребност за хората. За да бъдат облекчени, библиотеката обикаля по домовете стари хора, носи им книги и взема заявки за следващото посещение. Ресурсите на книги в местните радиопредавания, където за новополучени книги и други форми спомагат за активната дейност на читалищната библиотеката.

Добра е връзката на читалището с киното. По повод на юбилей и други празници се представят подходящи филми. По предвидения план се проектира учебни и научно-популярни филми.

Читалищното ръководство си има и проблеми, като се започне от ремонта на един най-обикновен водопроводен канал, липсващата сграда до водата, та се стигне до необходимостта от активизирането на читалищното ръководство. Такова е намерението и амбицията на неговия председател Стоян Бързаков и секретаря Христина Братоева — читалище то да заживее с живота и художествено-естетическите потребности на трудовете хора от Церова кория, да се превърне в център на богат и съдържателен културен живот.

Христо ХАРИТОНОВ

ТИТАН НА ИТАЛИАНСКИЯ РЕНЕСАНС

Комплексната програма, разработена от Комитета за култура за последователното разкриване на творческия път на редица изтъкнати, световноизвестни личности и творци като Н. К. Рьорих, Леонардо да Винчи, Кирил Философ, Айнщайн и други, е непосредствено свързана с основните насоки на културната политика, осъществявана в нашата страна.

След реализирането на първия етап от тази програма — „Н. К. Рьорих“, днес в усиlena подготовка е вторият етап — „Леонардо да Винчи“. Делото на гениалния художник и учен, надхвърляло далеч рамките на социалните и културните потребности на своята епоха, се вгражда в основите на съвременната наука, изкуство и култура, за да се превърне в общочовешко достояние с неизмерима ценност.

Тази година световната обществена отбелязва 460 години от смъртта на Леонардо да Винчи. Историците едва ли познават друг пример на такова хармонично единство между два ярки таланта — на живописец и на изобретател — обединени в един ум, в едно сърце.

Несъмнено научните интереси на този гениален предствител на италианското Възраждане и внимателното му вглеждане в околния свят са оказали огромно влияние върху неговото художествено творчество. Пряко или косвено неговата ръка, неговият поглед на художник са били пречупвани през призмата на учения, на изследователя.

Леонардо да Винчи е роден на 15 април 1452 г. в градчето Винчи, недалеч от Флоренция. Младите му години преминават във Флоренция, която още тогава е център на новата хуманистична мисъл, на напредничавото реалистично изкуство. 14-годишният юноша, който поразява с големите си познания по математиката и по техническите науки и същевременно учудва с ярката

си художествена дарба, започва да учи скулптура и живопис при известния артист Верокьо.

Първата сериозна живописна творба на 20-годишния Леонардо е известната картина „Благовещение“. В нея младият художник дава реален израз на човешката красота, като създава един образ далеч от бледите, безжизнени лица на мадоните, рисувани от неговите съвременници. По-късно следват платната „Мадоната с цвеклет“, „Сан Джеронимо“ и др.

През 1482 г. Леонардо напуска Флоренция и се установява в Милано. Тук в течение на 16 години създава едни от най-хубавите си живописни произведения, между които „Мадоната в пещерата“, „Неизвестната дама“, „Портрет на Лукреция Кривели“ и други, както и известния стенопис в трапезарията на манастира Санта Мариа дела Грацие — „Тайната вечеря“.

Паралелно с това усилено художническо творчество Леонардо да Винчи се отдава и на научните си интереси. У него повече от

когато и да било от неговите съвременници, е развито чувството към новото, конструкторският ум на Леонардо долавя онова, което рутинираните умове са отминавали. Неговата блестяща творческа мисъл му помага да открие нови пътища за механизирани и автоматизирани във всички отрасли на живота. До неговите инженерни идеи другите учени достигат едва през XIX в. и дори много по-късно.

Само за да се изброят от критиката на гениалния учен, изложени в оставените от него 42 ръкописа с обем от 4 до 1222 листа, са нужни десетки страници. В тези ръкописи ние го виждаме като физик, като механик, геолог, топограф, метеоролог, астроном, океанограф, инженер-строител, корабостроител, машиностроител, авиоконструктор и др. Измеждурисунките му фигурират тъкачен стан, печатарска машина, макар за вдигане на тежести, дървообработваща машина, машини за шлифоване на зъгли, земекопна машина, летателни апарати и много други. Неговите новаторски опити в областта на конструирането го довеждат до плодотворни идеи за създаване на хеликоптер, парашут, акваланг. Но най-ценното научно наследство на Леонардо да Винчи е неговият революционизиращ науката метод на експериментално тиранието. На него принадлежи мисълта: „Всеки успех в науката зависи от начина, по който се справяш със срещнатите трудности. Всяка задача, която е подготвена експериментално пра

видно, е наполовина решена“.

Особено голям интерес Леонардо да Винчи проявява към анатомията. Той разбира, че като художник и скулптор на него са му необходими сериозни познания в тази област. Той работи дълги години в това направление, проучва основно анатомията на човешкото тяло и дори прави от крития, ползувани по-късно от медицината. На неговата ръка принадлежат 235 великолепни анатомични рисунки, с които той онатглежда лекциите си в основаната от него Миланска художествена академия. Наред с практическата му грижа за усъвършенстване на творческия похват в рисуването, той създава и цялостна теория на реалистичното изкуство, изложена в неговия „Трактат на живописата“.

Последните години от живота си Леонардо да Винчи прекарва във Франция, където създава бележитите си творби „Света Ана“, „Автопортрет“, „Иоан Кръстител“, както и най-прекрасното си творение — портрета „Молиза“ („Джоконда“) — ненадминат шедьовър в световната скровищница на изобразителното изкуство.

Творбите на Леонардо да Винчи, създадени в духа на хуманизма и прославата на човека, се пазят днес в най-големите музеи на света. Пред тях с възхищение и преклонение застава всеки, който има шастнето да се докосне до голямото изкуство на този гений на човечеството.

Малина КАРАСИМЕОНОВА

Център на богата идеологическа и културна дейност

Из опита на Краковския клуб на дейците на културата и изкуството „Кузница“

По време на неотдавнашните дни на Велико Търново в Краков група дейци на културата от старопрестолния град имаха среща в Клуба на дейците на културата и изкуството „Кузница“. Тук те бяха запознати от ръководството на клуба с неговата организация и дейност.

Краковският клуб на дейците на културата и изкуството „Кузница“ се ползува с голям авторитет. Неговите 380 членове са най-изтъкнатите писатели, художници, журналисти, музиканти, режисьори и актьори, дейци на науката и културата, творци в старата полска столица. Тук се обсъждат важни проблеми на обществено-политическия и културния живот на Полша. Пред VIII конгрес на ПОРП творците членове на клуба имат работен подробен план във връзка с това важно политическо събитие.

Клубът издава свое списание „Мнение“, в което се третира всички творчески проблеми, които стоят пред членовете му. До сега са излезли 5 броя от списанието и скоро ще излязат още два. Провеждат се дискусии по отпечатани творби или по теми, които предстоят да излязат.

Всеки член на клуба има право на творческа вечер. На нея най-често се прави творчески портрет на творец, обсъждат се общи и самотелни изложби, поставки в театрите. Изказват се мнения, дават се препоръки. Често гости на клуба са членове на Политбюро и ЦК на ПОРП. Тук е гостувал министърът на културата, изтъкнати представители на полското изкуство и култура.

Една от основните задачи на клуба е в него да се привличат младите творци. За тяхното подпомагане се организират конкурси, уреждат се някои техни битови въпроси, на художниците се предоставят ателиета.

В непрекъснатата обновяваща се Краков на хората на изкуството и културата се отстъпват подходящи сгради, в които те да се чувствуват добре, да разгръщат своята дейност. В това имах възможност да се убедя при

посещението ми в Дома на литераторите, настанен в една старинна сграда, запазила при реставрирането си оная далечна атмосфера, в която писателите на Краков се чувствували много добре.

На художниците са предоставени чудесни изложбени зали, в които уреждат свои изложби, посрещат изложби на задграничните си приятели.

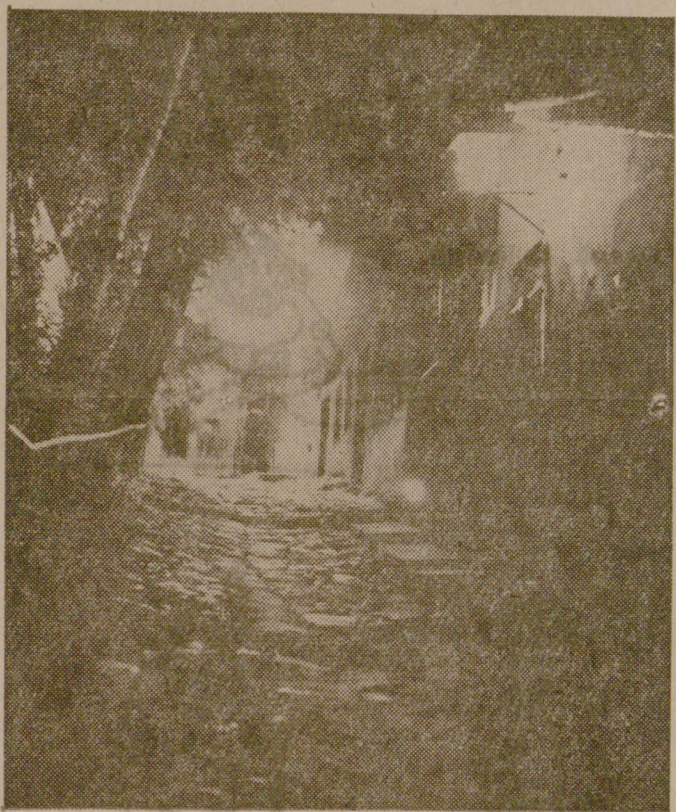
Особено внимание клубът отделя на връзките си с работническата класа в завода и предприятия. Под лозунга „Светът на изкуството — в света на работническата класа“ — творците от клуба организират редица инициативи, чрез които популяризират изкуството и се стремят то да стане насъщна нужда на работника. За целта само през тази година в индустриалния квартал Нова Хута от заводи и предприятия са отпуснати 6 стипендии на художници, които нямат други задължения освен тия да запознават работниците с въпросите на изкуството и в края на срока да организират изложба, като част от своите картини оставят в завода. От тази форма на работа имат полза и двете страни — творците опознават живота на работниците, а те навлизат по-задълбочено в света на изкуството.

Такива връзки с работническата класа имат и режисьорите, и актьорите. Често техните представления се обсъждат от работниците. На тия обсъждания се чувват интересни мнения.

Клуб „Кузница“ е единствен в своята страна в Полша. В него идеино-възпитателната работа е много полезна за творците. Занятията се водят от най-изтъкнати идеологически работници. На организиратите конференции се разглеждат най-актуални въпроси, които са от голямо значение за творците.

За да отбележа колко авторитетен е клуб „Кузница“, ще спомена, че неговите членове са известният полски скулптор Мариан Конечни, ректорът на Ягелонския университет проф. д-р Мишечев Хес, видни писатели, актьори и художници.

Христо СТОЯНОВ

Нощем във Велико Търново Снимка Христо ЦОНКОВСКИ

Място за културен отдих

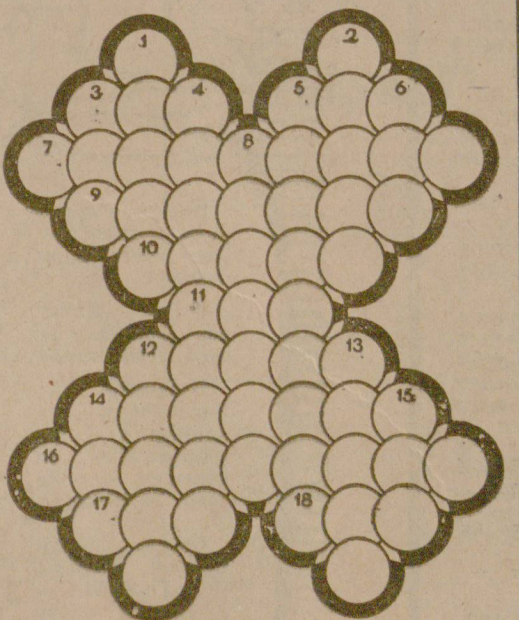
Паркът „Отдих и култура“ в Павликени е любимо място за разходка и отмора. Неговата територия е 160 декара. Дърветата, тревните площи и цветната алея са подредени с голямо умение и фантазия.

Тук двата възрастни и деца. Децата и майките са на вънското колело или около клетките на животните и птиците в зоокъта. По-надолу се спусне водата на голямо водно петно, където любители на водния спорт се разхождат с водни колелета. Двете скулптури

допринасят за създаването на по-разнообразна среда. На централната алея са поставени бюст-памятниците на народните партизани Димитър Стоянов и Иван Николов, на участника в първата социалистическа сбирка на връх Бузлуджа Панайот Венков и на поборниците, взели участие в Дряновската епопея през 1876 г.

С основание можем да кажем, че парк „Отдих и култура“ е наистина място за приятна отмора в Павликени.

Атанас ПАСКАЛЕВ

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 3. Руски писател (р. 1903), 5. Английски драматичен артист (1787—1833), 7. Герой на Достоевски от едноименното произведение 9. Съветски заслужил артист (1899—1937) 10. Гигантски гушер 11. Драматичен разказ за нрав или обичай 12. Унгарски етнограф, археолог и географ (1829—1904), 14. Другото име на провитами А, 16. Наш революционер и писател (1834—1879) 17. Град във Франция, 18. Иглолистно двудомно дърво или храст.

ОТВЕСНО: 1. Прелетна птица 2. Вид доброкачествен ориз 3. Основател на секта в Иран (1820—1850) 4. Кораб, състоящ се от две части, свързани с обща платформа 5. Масово появяване на насекоми в дадена област 6. Роман от Тургенев 8. Наш писател-интербригадист, автор на „Интербригадисти“ 12. Единична мярка за смяпенни камъни и злато 13. Собственото име на наша детска писателка, авторка на книгата „Домът край реката“ 14. Стихотворение от Блага Димитрова 15. Повесть от Гогол

Асен ГРИГОРОВ

Представителен хор „Царетец“ по образцово народно читалище „Надежда“ — Велико Търново

обявява

месец за набиране на нови хористи за всички партии (сопрани, тенори, алти и басы). Записване в хоровата зала на площад „Велчова завера“ понеделник, сряда и петък от 18 часа

2—1

Средно спортно училище „Г. С. Раковски“ — Велико Търново

търси

да назначи чистачки
Справки в канцеларията, тел. 2-90-61.

3—2

Локомотивно дело — Горна Оряховица

набира кандидати за ПОМОШНИК-ЛОКОМОТИВНИ МАШИНИСТИ за електрически локомотиви.

Кандидатите да имат завършено основно образование, отбили военната си служба и да не са по-възрастни от 35 години.

Времетраянето на курсовете е 4,5 месеца: 3,5 месеца теория и 1 месец практика.

Курсовете са на държавни разходи. Месечната стипендия за неженени е 40 лв., а за семейни — 60 лв. и семейните добавки.

Документите за приемане в курсовете се предават в „Личен състав“ на Локомотивно дело — Горна Оряховица.

2—2

КЗ „Мизия“ — Горна Оряховица

търси да назначи

ЗА ЗАВОДОУПРАВЛЕНИЕТО
СЕБЕСТОЙЧИК — с висше образование — 1
ТЕХНОЛОГ — 1
МЕХАНИК за цеха в с. Благоево — 1
Към РМЦ
ШЛОСЕРИ — VI разред — 3
КЪМ ЦЕХА ЗА ОБЛИКОВЪЧНИ ПЛОЧКИ
МАТРИЧАР — VI разред — 1
ЕЛ. ТЕХНИК — VI разред — 1
НАСТРОЙЧИК-шлосер — IV разред — 1
ВАГОНДЖИЯ — II разред — 2
ОБЩИ РАБОТНИЦИ — II разред — 2

Заплащане на щатния персонал — съгласно щатната таблица, на работниците по разред с коефициент за трудово участие.

Нуждаещите се от жилище ще бъдат осигурени след завършване на новостроящия се блок.

Справки — „Личен състав“ на завода — тел. 63-21, 63-22 или 63-23, вътр. 51

3—2

Механо-монтажен завод „Тотю Саралиев“ Килифарево

търси да назначи

СТРУГАРИ
ФРЕЗИСТИ
ОХРАНА

Заплащане по щатна таблица. Постъпване веднага.

Справка при „Личен състав“ на завода, тел. 9-94-493.

4—2

Предприятие за монтажни изготвки — Велико Търново кв. „Чолевци“

търси да назначи,

ШЛОСЕР-МАТРИЧАР

Справка тел.: 2-25-71

2—2

СПТУ по машиностроене „Киро Лозаров“ гр. Горна Оряховица

търси да назначи

РАБОТНИК-СТРУГАР V или VI разред
МАИСТОР в учебните работилници с практическа способност заварчик.

Справка на телефон: 4-11-39 и 4-22-68

2—2

Заводът за автоматични везни — Лясковец

разполага

със сервиз за монтаж на 50-тонни везни и за ремонт на везни, производство на заводи.

Заявки се приемат на телефон 20-33 — от дел „Пласмент“.

5—2

Комбинатът за радиотехническа апаратура — Велико Търново

собщава

на интересувашите се, че разполага с телевизионни приемници — върнати от панайри и изложби. Същите са приемливи в изправност и са преценени както следва:

„СОФИЯ 21“ — стара цена 430 лв., нова цена 235 лв.

„СОФИЯ 22“ — стара цена 360 лв., нова цена 200 лв.

Телевизионите се продават във фирмения магазин на завода. За справки се отнасяйте на телефон 2-54-95.

10—4

СНЯГ БАВНО ПАДНА...

Дойде първият сняг. Де турлигата хвърлят шапки, викат „Ура!“ и тичат в мажетата за шейни, а в комплексите намръщени мъже гледат прехвъркващите снежинки и мълвят: „Какво до чакаме, какво дочакаме...“

Гледат, мълвят и не вярват, като че ли може да се чака нещо друго по това време на годината. И виждат вече как ще пишат в докладите на края на годината, че капризите на времето в последните дни на октомври са попречили да се прибере богатата реколта. Виждат и като нищо ще го напишат, забравяйки, че в края на октомври, според направените от самите тях планове и графици, от богатата реколта в полето трябва да е останало само за харното цвекло, тъй като до 10 октомври следваше да се приберат царевичната и соята, до 5 октомври да се засеят ечемикът, а до 15-и пшеницата.

„Сега не остава нищо друго освен да се търсят нови решения. Царевичната е изпитана култура, нито дъжд, нито сняг я плашат. Хора палили и препалили твърдят, че дори и напролет може да

се прибере.

За соята пък имаме цял институт в Павликени, за що да не помогнат научните работници. Какво им пречи да обявят, че неожняти те още 20 000 дка са оставени за научен експеримент, за да се провери влиянието на атмосферните условия върху културата. Още пове че, че почти всичката нео

жната соя е все край ни института — в АПК-Павликени.

Със сеитбата пък може да се провери друго твърдение на научните работници и специалистите. Всяка година те заявяват, че колкото по-късно се засеят след 25 октомври, толкова по-малки са добивите. Ще по чакаме до догодина и ще видим дали е така. Нали във

всеки комплекс има да се сеят още по двайсетина хиляди декара... А излязат ли наистина прави специалисти те, догодина ще знаем какво да правим.

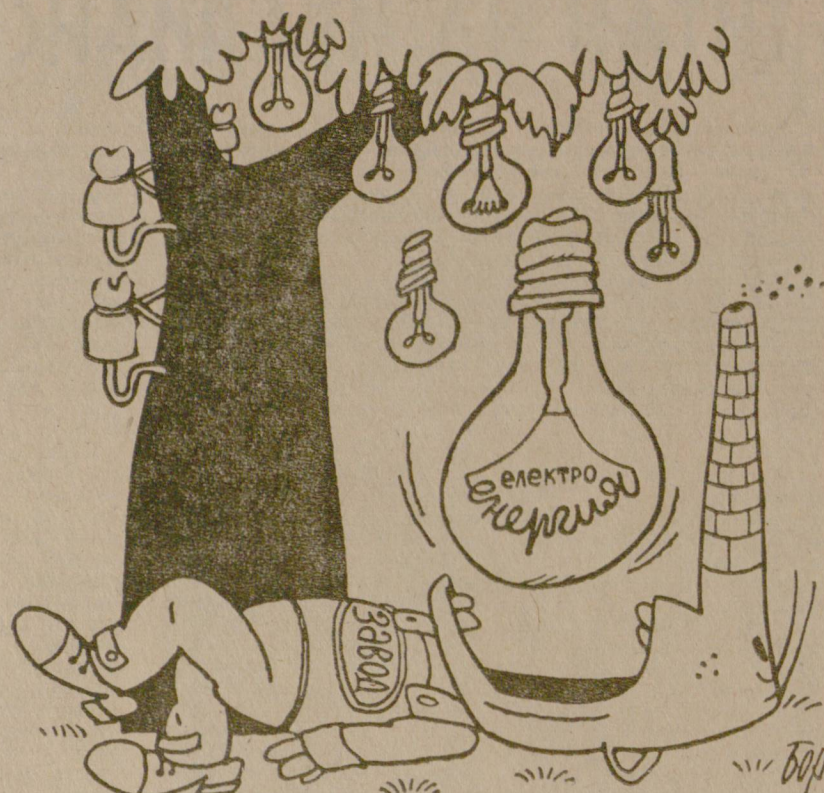
Колкото до бавното прибиране на гроздето, то може да се обясни с пагубното влияние на алкохола върху човека, в което се строят да ни убедят радио и телевизия, лекари и възлюбители. Сигурно е така, за щото като си помисли човек колко алкохол може да се произведе от оставящите за прибиране 4000 т грозде в АПК-Полски Тръмбеш, 3000 т в АПК-Свищов, 1500 т в АПК-Стражица...

Като няма вино, ще пиет мляко! — пошушваха ни в един комплекс. — Нали и по телевизията казваха, че млякото е по-ползено...

И са прави хората. Интересно е само, защо като знаят навсякъде, че е така, в комплексите в Полски Тръмбеш и Павликени не изпълняват графици за производството на мляко с по 4000 литра, а в Свищов, Стражица и Велико Търново с по 2000 литра?

К. СЛЪНЧЕВ

Петър БОРСУКОВ

КОМИНЪТ МУ НА ПРАЗНИ ОБОРОТИ ПУШИ, А ТОЙ ЛАПА КИЛОВАТИ КАТО КРУШИ...

Телевизия

СЪБОТА, 27 ОКТОМВРИ

10.00 — Телевизионен театър за юноши: „А есента през тази година“, 11.05 — „Пожелайте да видите“, 13.00 — Информационен дневник, 13.30 — Курс по руски език за напреднали (VI урок), 14.00 — Курс по немски език (XV урок), 14.35 — Курс по английски език (XXV урок), 14.55 — Рекама, 15.00 — „От събота до събота“ — спортна програма, Футбол: „Славия“ — „Черноморец“ — среща за републиканското първенство (директно предаване от стадион „Славия“), 17.10 — „Хора на път“: „Контрол“, равен на живот, — предаване за автостановното в Свищевград, 17.30 — Новини, 17.40 — Ансамбъл за народни песни и танци — гр. Сандански, 18.15 — „Стара, стара приказка“ — игрален филм по приказки на Андерсен, 19.50 — Лека нощ, деца!, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — „Секретарят на парткома“ — съветски игрален филм (11 част), 21.35 — „Добър вечер, лека нощ“ — забавна програма, 22.45 — Новини, 22.55 — „Честни сини очи“ — шведски телевизионен филм (III епизод).

ВТОРА ПРОГРАМА

17.30 — ТВ университет „Агъра“ (XXIX урок), 18.25 — „Искам всичко да знам“ — детски филм, 18.35 — „Испански кооператив“ — публицистично предаване, 19.00 — Студио „Комедия“: „Некролог“ от Кимент Пачев, 20.00 — „Срещи“ — програма на тит. Пловдив, 20.30 — „Човекът до теб“ — „Симбоза“, 20.50 — „Две звезди“ — джазов концерт с участието на Теодор Шеринг (пиано) и Стефан Трапезни (гитара), 21.25 — „Непознатата природа“ — научно-популярен филм, 21.50 — Новини, 22.00 — По света и у нас.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА

НЕДЕЛЯ, 28 ОКТОМВРИ

9.00 — ТВ университет „Агъра“ (XXX предаване), 10.00 — „Стара, стара приказка“ — игрален филм по приказки на Андерсен, 11.30 — „Служа на роли на сцената“ — филмов очерк, 12.10 — „Много мили хора“ — българска телевизионна новела, 13.00 — Информационен дневник, 13.30 — „Честни сини очи“ (III епизод), 14.20 — Поздравителен концерт, 14.55 — Рекама, 15.00 — Спортна гимнастика, България — Унгари (мъже) — директно предаване от зала „Универсиада“, 17.00 — „Черният кон“ — детски сериен филм, (V епизод), 17.30 — „Всяка нощ“, 19.50 — Лека нощ, деца!, 20.00 — Панорама, 20.30 — „Барутен буквар“ — български игрален филм по Йордан Радичков, 21.55 — Концерт, 22.30 — Спортен екран, 22.45 — Новини.

ВТОРА ПРОГРАМА

18.30 — Детски филми, 18.45 — Из историята на световната култура, „Наследство от велико минало“, 18.55 — „Атлас“, „Куверт“, 19.25 — Рекама, 19.35 — „Пожелайте да видите“, 20.30 — Новини, 21.40 — Панорама.

ПОНЕДЕЛНИК, 29 ОКТОМВРИ

17.30 — Новини, 17.40 — За част, 18.00 — ТВ спортен клуб, 18.35 — „Гласът на далечните светове“ — док. филм, 19.00 — Музикален преглед, 19.20 — „Спорна на младостта“ — публицистично предаване за X национален преглед на ТНТ, 19.35 — „Дива в небето“ — док. филм, 19.50 — Лека нощ, деца!, 20.00 — По света и у нас, 20.35 — ТВ театър: „Лика“ — Армен Зурков — постановка на Централната съветска телевизия, получила награда на Интервизия на фестивала на телевизионните театри, 22.05 — „Корени“ — Славяна Карастанова, 22.35 — Новини.

ПРОДАВАМ спешно „Запорожен“ нов модел. Телефон 2-93-93, след 18 часа.

ПРОДАВАМ „Москвич 407“ — двигател 408 — нов. Справка тел. 2-16-75 до 17 часа, ул. „Резервоарска“ 97, Велико Търново — след 17 часа.

2-1

ПРОДАВАМ „Москвич 408“ с четири фара, запален, Севляено, „Отец Пансий“ 8. Янко Събчев, телефон 44-04.

ПРОДАВАМ „Мерседес“ 220 — дизел, запален на 35 000 км.

Габрово ул. „Беленска“ — 44, Петко Петков, тел. 2-52-48, до 17 часа.

ТЕЛ. 2-93-11 Велико Търново ПРОДАВА „Шкода 100 S“, след 17 часа.

ПРОДАВАМ „Фиат 850“ в движение. Справка. Гор на Ориховица, тел. 4-27-52.

ПРОДАВАМ лодка „Мечта“ с двигател В. Търново, „Баба Мота“ 14, III етаж Пеню Стойков, след 19 часа.

2-93-32 ПРОДАВА спешно „Лада“ 1300“ на 35 000 км след 18 часа.

ПРОДАВАМ 60 овце — 30-те черноголови, телефон 2-77-12, Велико Търново, 16-18 часа

2-2

ПРОДАВАМ „Варшава 203“, в отлично състояние. Справка с. Гургини, Габрово ко тел. 914292.

3-2

ПРОДАВАМ „ВАЗ 2101“ — Симеон Г. Пешин, с. Дойна Липница — след 17 часа.

2-2

ПРОДАВАМ „Вартбург“ 1000“, Горско Ново село, Велко Търновско. Марин Сапунов живее.

ПРОДАВАМ 10 кози, с. Минда, Енчо Къжалков.

ЗАМЕНЯМ къща за едностаен апартамент — В. Търново, тел. 2-44-25.

ТЪРСЯ квартира, самостоятелен вход, Велико Търново, понеделник и сряда, Йорданка Иванова.

ИНДЕКС: 21304

ХУМОР И САТИРА

ЕПИГРАМИ

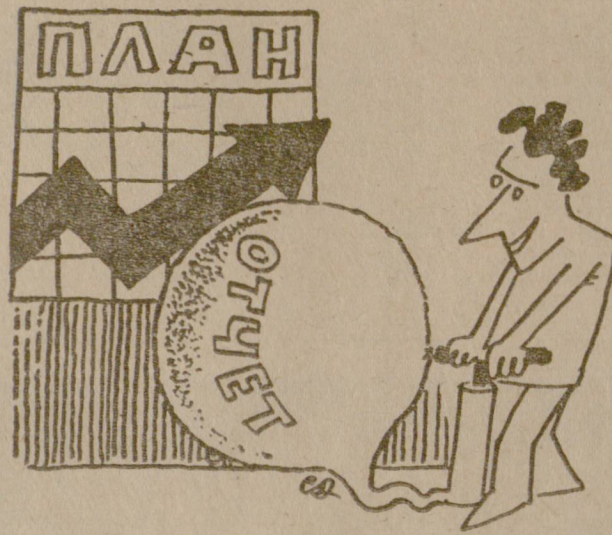
НОВ ВАРИАНТ НА ПРИКАЗКАТА

Дядо белобради цвекло взе да вади. И го вади чак... до трети сняг.

ЗА ЧУДО И ПРИКАЗ

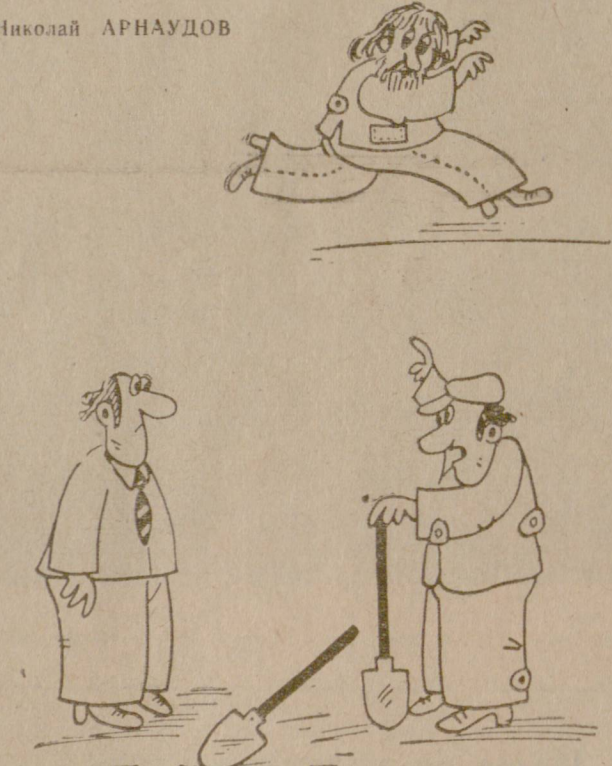
И провесиха носове пияни косове: че щом като не се прибира, гроздето... и по лозите ферментира.

Дешко ДЕШКОВ

Стефан ДИМИТРОВ

Николай АРНАУДОВ

— Казах му да си плуе на ръцете, а той си плу на петите...

Нош, луна няма. Над великотърновския квартал „Чолаковци“ — грозен грак на кукумявка. Чува се звън от разбито стъкло. Камерата е насочена към едно нещо, което съвсем скоро е било бялата сграда на бившето училище и читалище. Едър план през прозорци, осерял като око на мъртвец. Пустош. Изкъртени стени. Мръсотия. В подножието на сцената с раздран декори и жалки останки от киноекран изтърбушени се търкалят телевизор и радиоапарат.

Камерата търси Призрака. Празно. Само вятър фучи в разхвърляните тръби на ледените печки.

Зад кадър се дочуват като изпод земята далечни звуци от богатия културен живот. кипят тук.

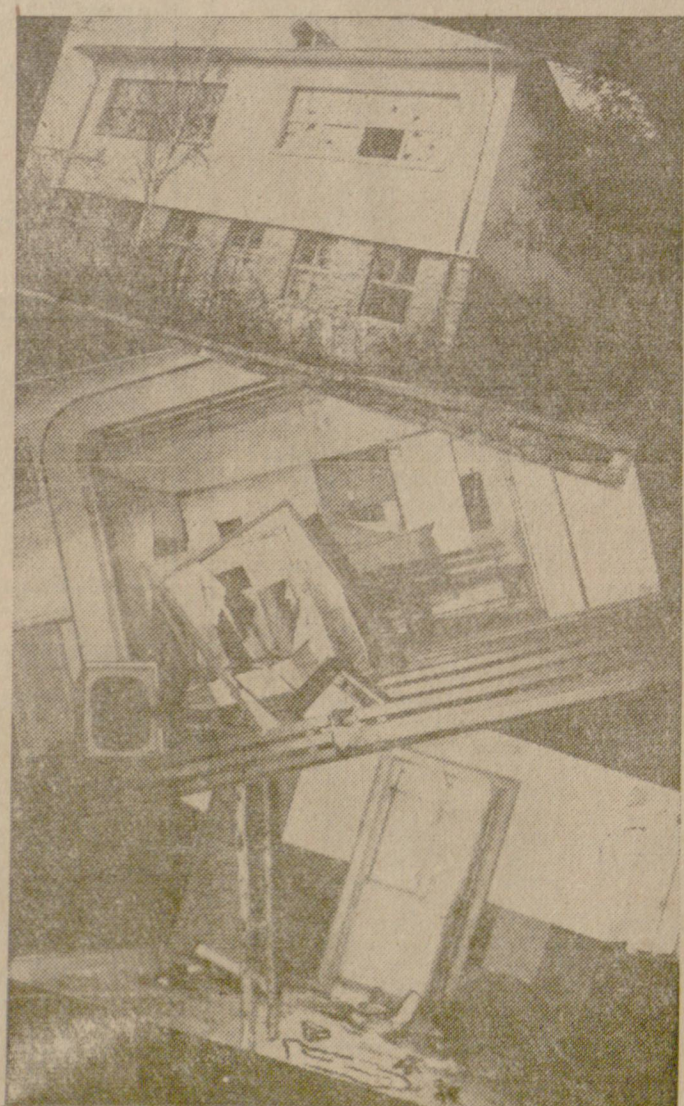
Отново мрак. Между пренатни скелети от някогашни ученически чинове вихрушка та голи разкъсани останки от разграбените 5000 тома книги. Камерата обхожда масивната сграда. Разсияна сред десетки нови жилищни блокове, кажи-речи в двора на модерното, огромно училище.

ГЛАСОВЕ ОТ 6000-ТЕ ЖИТЕЛИ НА КВАРТАЛА:

— А нямаме читалище, ки-но, библиотека. Защо?

Мълчание. Стопанинът — Призрак то няма...

Сценарист, режисьор и оператор Весел ВЕСЕЛИН (само че този път не му е весело)

Забранен за деца над 16 г.

призраците

Снима се филм!

Есенни закачки

Не бе изминал и час, откакто бригадирите се събраха из блока да вземат царевична, когато Каракозчев наведе треножен вил: „Счуоуха ми се очите да! Без тях не виждам на мулите и спирам да берат!“

Освен печатните трешки в книгите, всъщност установено е, че „печатни грешки“ могат да се получават и на бригади: някои гроздоберачи станали гроздоберачи.

Тодор ТОДОРОВ